

MINISTERSTVO VNITRA
ČESKÉ REPUBLIKY

MVCRX03Z7GV5
prvotní identifikátor

kancelář ministra vnitra
Nad Štolou 3
170 34 Praha 7

Č. j.: MV- 58317-3/KM-2018

Praha 1. června 2018
Počet listů: 8

ROZHODNUTÍ

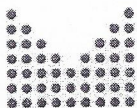
Ministerstvo vnitra, jako nadřízený věcně příslušný orgán (dále jen „nadřízený orgán“) podle ustanovení § 16a odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“), v návaznosti na ustanovení § 178 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), a ustanovení § 5 odst. 1 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů,

rozhodlo

ve věci stížnosti podle ustanovení § 16a odst. 1 písm. d) zákona o svobodném přístupu k informacím, ze dne 15. 5. 2018, kterou podal pan [REDACTED] (IS DS: [REDACTED] nar. [REDACTED] bytem [REDACTED] (dále jen „stěžovatel“), proti postupu Policie České republiky, Krajského ředitelství policie hlavního města Prahy (dále jen „povinný subjekt“), při vyřizování jeho žádosti o poskytnutí informace ze dne 9. 4. 2018, kdy mu povinný subjekt přípisem ze dne 3. 5. 2018 pod č. j. KRPA-132878-3/ČJ-2018-0000KR, sdělil, že za poskytnutí části požadovaných informací bude požadovat úhradu ve výši 43.465 Kč

takto:

Podle ustanovení § 16a odst. 7 písm. b) zákona o svobodném přístupu k informacím, se úhrada za poskytnutí informace s n i ž u j e na celkovou výši 43.423 Kč.

Odůvodnění

Dne 22. 5. 2018 byla nadřízenému orgánu v souladu s § 16a odst. 5 zákona o svobodném přístupu k informacím postoupena stížnost stěžovatele spolu s příslušným spisovým materiálem povinného subjektu. Ze spisového materiálu plynou následující skutečnosti:

Stěžovatel se obrátil dne 9. 4. 2018 na povinný subjekt se žádostí o poskytnutí informace dle zákona o svobodném přístupu k informacím. V žádosti požadoval v souvislosti se zpracováním diplomové práce větší množství informací, rozdělených do několika částí a bodů.

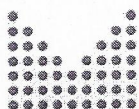
Povinný subjekt na žádost stěžovatele nejprve reagoval přípisem ze dne 23. 4. 2018 pod č. j. KRPA-132878-2/ČJ-2018-0000KR, ve kterém sdělil, že vzhledem k tomu, že stěžovatel požaduje velké množství oddělených a odlišných informací, je nezbytné jejich vyhledání i v jiných úřadovnách povinného subjektu, které jsou odděleny od úřadovny povinného subjektu, který žádost vyřizuje. S ohledem na to, bylo oznámeno, že lhůta k vyřízení žádosti o poskytnutí informace, se v souladu s § 14 odst. 7 písm. a) a b) zákona o svobodném přístupu k informacím prodlužuje o 10 dnů.

Následně povinný subjekt vyřídil žádost takto:

Dopisem ze dne 4. 5. 2018 pod č. j. KRPA-132878-4/ČJ-2018-0000KR stěžovateli poskytl část požadovaných informací a to konkrétně informace k bodům 1. - 11., 15. - 17., 19. - 29. žádosti. A dále informace k oddílu týkající se stěžovatelem uváděných mediálních kauz (body 1. - 10. žádosti.). Současně pak dopisem ze dne 3. 5. 2018 pod č. j. KRPA-132878-3/ČJ-2018-0000KR sdělil stěžovateli, že za část požadovaných informací (týkajících se bodů č. 12., 13., 14. a 18.) bude požadovat úhradu účelně vynaložených nákladů na mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací a to v celkové výši 43.465 Kč.

Proti výši úhrady za poskytnutí informace podal stěžovatel výše uvedenou stížnost ze dne 15. 5. 2018, ve které uvedl, že výše úhrady je neúměrně vysoká. Svě tvrzení podpořil těmito argumenty:

1. *Snižování kriminality příslušníků PČR a obecně zvyšování kvality práce předpokládá systematický přístup. Toto fakticky není možné bez důsledné dlouhodobé analýzy dat. Z uvedené je možné předpokládat existenci kvalitního datového materiálu, umožňujícímu vyhodnotit příčiny a tendence negativního chování příslušníků PČR.*
2. *Eventuální existence uvedených dat zpochybňuje systémový přístup k řešení kriminality.*
3. *Platnost předchozího vyjádření by mohla být inputem pro vedení KŘP uvedenou analýzu zpracovat a vyhodnotit.*

4. *Požadované informace jsou podkladem pro diplomovou práci. Výše úhrady představuje možnosti studenta.*

Dále pak stěžovatel uvedl, že u prvního setkání s pracovníkem GIBS byla naznačena suma řádově 200x nižší.

Nadřízený orgán posoudil stížnost stěžovatele z hlediska přípustnosti a včasnosti. Ze spisového materiálu bylo zjištěno, že stížnost podal stěžovatel a jedná se tedy o stížnost přípustnou. K hledisku včasnosti podání stížnosti bylo zjištěno, že byla podána ve lhůtě stanovené zákonem.

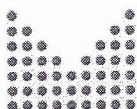
Poté se nadřízený orgán zabýval posouzením postupu povinného subjektu při vyřizování žádosti o poskytnutí informace, včetně souvisejících argumentů stěžovatele, a dospěl k následujícímu.

Základním smyslem zákona o svobodném přístupu k informacím je zajištění práva veřejnosti na přístup k informacím veřejného sektoru, s výjimkou zákonem výslovně uvedených informací, a tomu odpovídající povinnost tzv. povinných subjektů poskytovat informace ze své působnosti, a to v intencích čl. 17 odst. 5 Listiny základních práv a svobod, dle něhož „*státní orgány a orgány územní samosprávy jsou povinny přiměřeným způsobem poskytovat informace o své činnosti. Podmínky a provedení stanoví zákon.*“ Zjednodušeně řečeno režimu tohoto zákona podléhají všechny informace o činnosti povinných subjektů s výjimkou informací, jejichž ochranu předpokládá výslovně zákon, který tak současně určuje meze práva na informace (viz § 2 zákona o svobodném přístupu k informacím).

Informace, jež stěžovatel ve své žádosti požadoval, jsou dle svého obsahu bezpochyby informacemi, které spadají do kompetence povinného subjektu. Otázkou však je, zdali informacemi v takové podobě, jež stěžovatel vyžaduje, musí povinný subjekt disponovat.

Právní řád České republiky nestanovuje povinnost povinnému subjektu vést konkrétní (elektronickou) databázi, která by v určité předepsané formě obsahovala údaje, které stěžovatel požaduje. Povinný subjekt tak je nucen dané informace vyhledat a zpracovat takovým způsobem, aby dostal formě stěžovatelovy žádosti. Domněnka stěžovatele, že „existenci kvalitního datového materiálu lze předpokládat a že jeho eventuální neexistence zpochybňuje systémový přístup k řešení kriminality“, je diskutabilní, nicméně tato otázka není a nemůže být předmětem posouzení stížnosti stěžovatele o výši úhrady nákladů na poskytnutí informace, nýbrž je otázkou posouzení věci ze strany zákonodárných orgánů České republiky. K tomu je nutno dodat, že povinný subjekt nijak nepopřel, že požadované informace (data) neexistují, sdělil, že jimi nedisponuje v takové formě, jakou stěžovatel požaduje.

Dle § 17 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím *jsou povinné subjekty v souvislosti s poskytováním informací oprávněny žádat úhradu ve výši, která nesmí přesáhnout náklady spojené s pořízením kopií, opatřením technických*

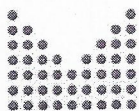

nosičů dat a s odesláním informací žadateli. Povinný subjekt může vyžádat i úhradu za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací. Z uvedené tedy plyne, že zákon taxativně vymezuje náklady, které je povinný subjekt oprávněn po žadateli o informaci požadovat.

Čl. 17 odst. 5 Listiny základních práv a svobod předpokládá, že podrobnosti poskytování informací orgány státu a samosprávy budou stanoveny zákonem, což ustanovení § 17 zákona o svobodném přístupu k informacím splňuje. Úhrada nákladů navíc není koncipována jako důvod zakazující přístup k informaci ve smyslu čl. 17 odst. 4 Listiny základních práv a svobod, ale čistě jako – jak zdůrazňuje i judikatura soudů – „cena informační služby“. Listina přitom *právo na informace* nekoncepčuje jako právo bezplatné. Tam, kde určité právo nelze podmínit úhradou, stanoví toto pravidlo Listina výslovně (srov. čl. 31, čl. 33 odst. 2 a čl. 40 odst. 3), takže v ostatních případech není v rozporu s ústavním pořádkem, pokud je realizace konkrétního práva vázána na určité výdaje (za podmínky jejich přiměřenosti, což § 17 zákona o svobodném přístupu k informacím nepochybně splňuje, když umožňuje úhradu jen skutečně vynaložených materiálových nákladů a nikoli generování jakéhokoli zisku či stanovení paušální náhrady). V každém případě lze úhradu nákladů podle § 17 daného zákona považovat za opatření legitimní i přiměřené, které nenarušuje právo na informace. K tomu je pak potřeba zdůraznit, že zákon nedává povinnému subjektu v tomto případě možnost „zohledňovat“ důvody, pro které byla žádost o poskytnutí informace podána. Povinný subjekt musí nakládat se svým majetkem s péčí řádného hospodáře a v případě stanovení úhrady za poskytnutí informace musí ke všem žadatelům přistupovat stejně. Námitka stěžovatele, že je studentem a dané informace potřebuje pro svou diplomovou práci, je tak zcela irelevantní. Nadřízený orgán má navíc za to, že argument „chudého studenta“ je i vzhledem předpokládané nutnosti úhrady nákladů na studium stěžovatele a jeho podnikatelské činnosti, pochybný. Stejně tak je irelevantní i námitka stěžovatele, že „při setkání s pracovníkem GIBS byla naznačena suma řádově 200x nižší“, jelikož tato domněnka není podložena žádnými relevantními skutečnostmi a v žádném případě nezakládá právo stěžovatele respektovat postupy a vyjádření jiného povinného subjektu, kterým Generální inspekce bezpečnostních sborů dle zákona o svobodném přístupu k informacím je.

Při přezkumu výše úhrady se nadřízený orgán zabýval tím, zda povinný subjekt uplatnil úhradu řádně a ve lhůtě plynoucí ze zákona o svobodném přístupu k informacím a dále tím, zda celková výše úhrady odpovídá nařízení vlády č. 173/2006 Sb., o zásadách stanovení úhrad a licenčních odměn za poskytování informací podle zákona o svobodném přístupu k informacím, a sazebníku úhrad za poskytování informací. Musel tedy především zvážit, zda sazba byla správně uplatněna v konkrétním posuzovaném případě.

Z doložených podkladů povinného subjektu vyplývá, že poskytnutí informace na základě žádosti stěžovatele si vyžádá úhradu vynaložených nákladů. Povinný subjekt proto v souladu s § 17 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím oznámil stěžovateli dopisem ze dne 3. 5. 2018 pod č. j. KRPA-132878-3/ČJ-2018-

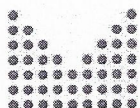

0000KR, že za poskytnutí informací bude požadovat úhradu nákladů, přičemž toto následně odůvodnil existencí mimořádně rozsáhlého vyhledávání informací. Součástí výzvy bylo dále sdělení na základě jakých skutečností a jakým způsobem byla výše úhrady povinným subjektem vyčíslena (s odkazem na sazbu stanovenou v sazebníku povinného subjektu). Povinný subjekt neopomněl stěžovatele upozornit na možnost podat proti požadavku úhrady nákladů za poskytnutí informace stížnost. V tomto případě povinný subjekt postupoval v souladu se zákonem o svobodném přístupu k informacím.

Pojem mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací není zákonem o svobodném přístupu k informacím legálně vymezen. Vyhledáním informací lze rozumět činnost povinného subjektu, resp. jeho pracovníků, která spočívá v identifikaci a následném shromáždění požadovaných informací a v navazujícím zpracování odpovědi na žádost, tzn. utřídění informací za účelem jejich předání žadateli (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 6 A 83/2001-39). Do vyhledání informací však již není možné zařadit dobu nutnou na posouzení, zda vyhledání dané informace lze nebo nelze poskytnout. Pod pojem vyhledání informací lze tedy podřadit skutečně strávený čas fyzickým shromažďováním dokumentů pracovníky povinného subjektu, nikoli však čas strávený zjišťováním, kde jsou tyto dokumenty uloženy, neboť v takovém případě by vnitřní organizace spisové služby povinného subjektu šla k tíži žadatele.

O mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací se jedná tehdy, jestliže shromáždění informací bude pro daný povinný subjekt představovat v jeho konkrétních podmínkách časově náročnou činnost, která se objektivně vzato vymyká běžnému poskytování informací tímto povinným subjektem, tedy jestliže vyhledání informací již v daném případě nelze s ohledem na pojetí veřejné správy jako služby veřejnosti považovat za běžnou, povinný subjekt nijak nezatěžující součást obvyklé agendy. Jedná se tedy o situace, kdy pracovník povinného subjektu, pověřený vyřízení žádosti o informace, bude nucen na delší dobu přerušit či odložit plnění svých úkolů a cíleně se po určitou dobu věnovat pouze vyhledáváním požadované informace. Vzhledem k uvedenému je však třeba také dodat, že mimořádnou rozsáhlost nelze obecně vyčíslit počtem hodin, tzn. nelze říci, že za všech okolností bude podmínka mimořádně rozsáhlého vyhledávání splněna, jestliže vyhledávání informací bude trvat např. 10 a více hodin. Při vyhledávání informací je třeba vždy zohlednit konkrétní podmínky každého povinného subjektu. Nelze tedy ani vyloučit, že mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací bude dáno i při vyhledávání např. pouze po dobu 2 hodin.

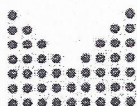
Mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací tak může ve své podstatě zahrnovat činnosti, které směřují k vyhledání informací velkého množství a různorodého obsahu, tedy informací typově odlišných, které povinný subjekt nemá shromážděny na jednom místě a pro jejich vyhledání je tedy nutné vyvinout zvýšenou aktivitu (vyhledávání v archivu apod.). Dále se může jednat i o případy, kdy žadatel požaduje informace sice související, avšak vzhledem k jiným objektivním okolnostem bude poskytnutí informace vyžadovat rozsáhlou činnost povinného

subjektu. Např. se bude jednat o „starou“ informaci, u níž není přesně známe, kde je uložena. O mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací se však může jednat i v případě, kdy žadatel fakticky požaduje pouze jeden dokument či málo údajů, nicméně jejich shromáždění skutečně objektivně vyžaduje mimořádně rozsáhlé vyhledávání.

Lze tedy shrnout, že mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací zahrnuje takové náklady povinného subjektu, které nelze ad hoc vymezit časovým úsekem či množstvím konkrétních dokumentů, nýbrž musí být vždy přihlédnuto k faktickému rozsahu a komplikovanosti samotného vyhledávání informace ze strany pracovníků povinného subjektu.

Ze zaslaných podkladů povinného subjektu vyplývá, že pro shromáždění informací požadovaných ze strany stěžovatele pod body č. 12., 13., 14. a 18. žádosti, bude nutno uplatnit § 17 zákona o svobodném přístupu k informacím o mimořádně rozsáhlém vyhledávání informací. Žádost stěžovatele se týká poskytnutí údajů, které povinný subjekt neshromažďuje ve stěžovatelem požadované struktuře či formě. Je tak nutno jednotlivé údaje vyhledávat manuálním způsobem. V tomto případě povinný subjekt doložil, že mezi lety 2016 až 2017 bylo v rámci povinného subjektu vydáno 886 rozhodnutí ve věcech kázeňských. Tato rozhodnutí jsou v listinné podobě založena podle příslušnosti na pět útvarů a to na jednotlivých obvodních ředitelstvích a na personálním odboru povinného subjektu. Konkrétní vyhledávání informace pak provede pět pověřených pracovníků povinného subjektu, přičemž na prostudování jednoho rozhodnutí je potřeba 4 minuty. Pracovníci povinného subjektu však po dobu vyhledávání informace nebudou moci řádně vykonávat svoji běžnou pracovní činnost, neboť ze všech dotčených kázeňských rozhodnutí musí postupně přečtením vytěžit, zda se v nich nacházejí informace, kterou jsou vyžadovány, což je činnost, která jde nad rámec běžného vyhledávání informací. S ohledem na počet rozhodnutí, délku potřebnou k vyhledání informace a výši sazby za 1 hodinu mimořádně rozsáhlého vyhledávání, tak byla výše úhrady za tuto část informací stanovena na 14.809 Kč. Co se týká informací vyžadovaných pod bodem č. 18 žádosti, tj. stížností občanů na příslušníky povinného subjektu, je zjevné, že se jedná o informace požadované v rámci celého krajského ředitelství. Zde byl povinný subjekt nucen za dotčené roky (2010, 2016 a 2017) provést zjištění celkového počtu stížností (1370) z příslušné evidence. Jelikož evidence ale současně neobsahuje stěžovatelem požadované informace (procentuální rozdělení stížností podle jejího obsahu), je nutno všechny archivované listinné svazky stížností fyzicky vyjmout z archivu a následně manuálně v jednotlivých spisech přečíst podání občana (stěžující si osoby) a zaznamenat údaj žádaný k jednotlivým stížnostem (z jakého důvodu byla stížnost podána). Čas strávený k prostudování takového podání (některé obsahuje pár vět, jiné je i vícestránkové) je průměrně stanoven v délce 5 minut. K vyhledání informace povinný subjekt musí vyčlenit tři pracovníky, kteří se taktéž po tuto dobu nebudou moci věnovat své běžné pracovní agendě. Navíc povinný subjekt dodává, že délka doby nutná pro vyhledání informace je stanovena v dolní části časového limitu a to i přesto, že některá podání občanů jsou obsáhlá, nejasná a ne vždy pregnančně formulovaná, což pracovníkům povinného subjektu

může způsobovat problémy při určení toho, z jakého důvodu byla stížnost podána. S ohledem na počet stížností, délku potřebnou k vyhledání informace a výši sazby za 1 hodinu mimořádně rozsáhlého vyhledávání, tak byla výše úhrady za tuto část informací stanovena na 28.656 Kč.

Dle názoru nadřízeného orgánu z podkladů povinného subjektu jednoznačně plyne, že náhrada vynaložených nákladů na poskytnutí informace je zcela v souladu s § 17 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím, neboť povinný subjekt prokazatelně doložil, že pro poskytnutí požadovaných informací je třeba mimořádně rozsáhlého vyhledávání.

Nadřízený orgán však musí povinnému subjektu vytknout špatný matematický postup při výpočtu úhrady v případě vyhledání informací ze stížnostních spisů. Povinný subjekt správně v souladu se sazebníkem úhrad stanovil rozsah vyhledávání v délce 114 hodin, tj. za každou celou hodinu vyhledávání, nicméně v konečném výsledku provedl vynásobení chybně, kdy délku vyhledávání nezaokrouhlil na celé hodiny. V případě 114 hodin vyhledávání je celková úhrada ve výši 28.614 Kč (114×251), nikoli 28.656 Kč. S ohledem na toto pochybení je nadřízený orgán nucen celkovou výši úhrady za mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací snížit a to o 42 Kč.

I přes uvedené, lze závěrem konstatovat, že nadřízený orgán považuje postup povinného subjektu při určení výše úhrady za poskytnutí informace za souladný se zákonem. Nadřízený orgán rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí a výši úhrady za poskytnutí informace ze strany povinného subjektu snižuje na celkovou výši 43.423 Kč. Pokud stěžovatel požadovanou úhradu nezaplatí ve stanovené zákonné lhůtě, neboť zaplacení požadované úhrady je podmínkou pro poskytnutí informace, povinný subjekt žádost odloží (§17 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím).

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí není odvolání přípustné (§ 16a odst. 9 zákona o svobodném přístupu k informacím).

Mgr. [redacted]
pověřena řízením kanceláře
ministra vnitra